

ET RECORDAREM...

Fidel Claramunt Lacueva

Escultor

Una tarda gris de l'any 1943, mentre estava rebent classe de dibuix a casa del Sr. Enric-C. Ricart i Nin, comparegué en Pau Roig i Estradé. El Sr. Ricart me'l va presentar. Així el vaig conèixer.

El Sr. Ricart m'explicava que admirava aquest artista i amic pel seu caràcter senzill, senyorial, molt addicte, que quan parlava no ofenia a ningú; era bondadós, rialler, alt, sense doblegar-se per res en les corrents artístiques; amb personalitat mirava i observava el mar o els arbres o una criatura de la natura o un gall o muntanyes, captava la bellesa de les rodalies, ermites i masies de Vilanova.

Pau Roig s'expressava per mitjà del llapis, el traç, la forma, la riquesa inesgotable dels colors en ordre; el color blau evoca la immensitat, com el cel o el mar, que calma, relaxa i descansa.

Venia sovint al meu taller, a veure què hi feia i a conversar. Recordo que un dia, espontàniament, li vaig demanar que posés per fer-li un retrat a llapis. Només em feu per broma una objecció, que no li fes masses arrugues.

Pau Roig va col·laborar en l'època del gran rector Mn. Llorenç Garriga i de l'amic i mestre Enric-C. Ricart i Nin, en la Parròquia de Sant Antoni Abat, per refer el temple desfet l'any 1936.

Quan ens assabentàrem del seu últim sospir, ens quedàrem tristos, era el 20 d'octubre d'enguany. Ens reunirem per dir-li l'últim adéu, a l'església de Sant Antoni Abat. A l'altar de la Verge de Montserrat, hi ha una obra seva, un quadre de gran dimensió de tema montserratí, que és el nostre Sinaí. En la cloenda del funeral, el senyor rector, Mn. Jaume Berdoy, entonà el Virolai i emocionants l'acomiadàrem.

El recordarem per la seva vàlua humana i artística.

Vilanova i la Geltrú, 4 de novembre de 1994.

